

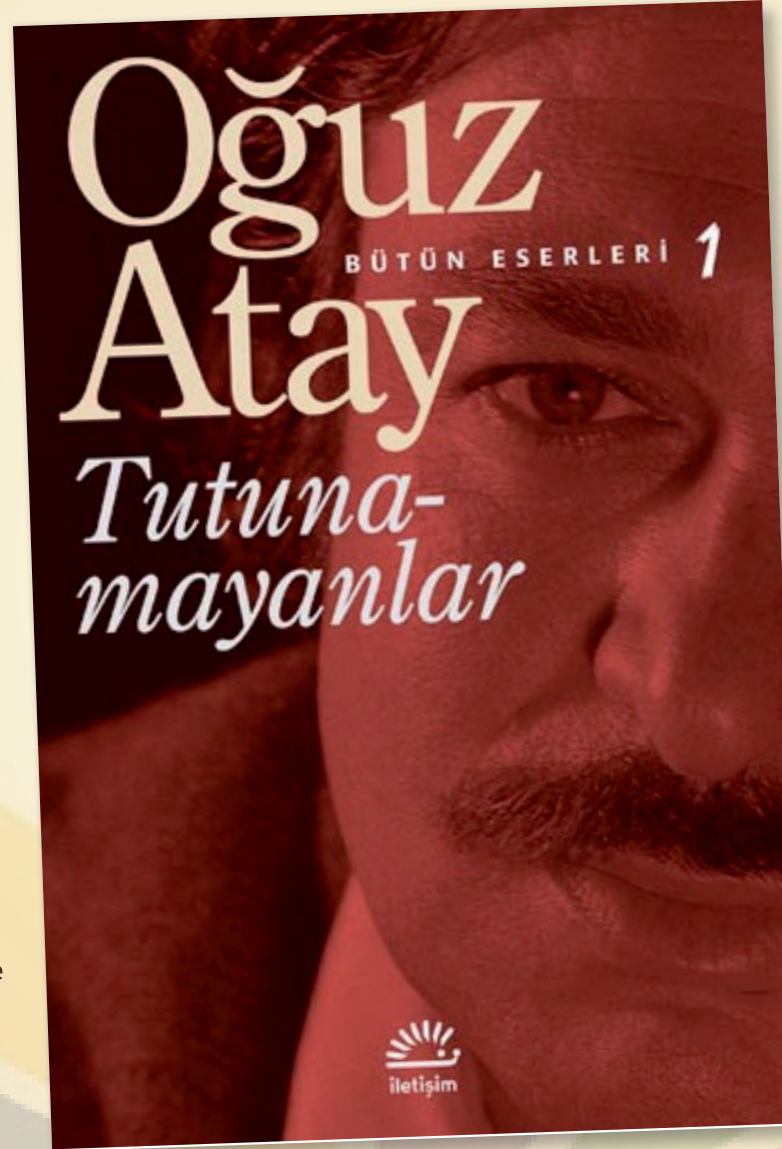
“Ben buradayım sevgili okuyucum, sen neredesin acaba?”

Türk edebiyatının en önemli eserlerinden biri olan “Tutunamayanlar”ı yazan ve kimi eleştirmenlere göre Türk Edebiyatını batı edebiyatı düzeyine çıkaran Oğuz Atay (1934 , 1977) “Demiryolu Hikayecileri” adlı öyküsünde okuyucusuna ulaşmaya çalışan bir yazarı anlatır. Öykünün son paragrafları şöyledir:

“Bu hikâyemi, ekspres ya da posta treni artık -belki de sadece belirli bir süre için- geçmediği halde, bir yolunu bularak okuyucularıma -artık müşterim kalmadı- iletebilsem bile, nerede bulunduğumu nasıl anlatacağım? bu sorun da beni düşündürüyor. ama gene de ona yazmak, hep onun için yazmak, ona durmadan anlatmak, nerde olduğumu bildirmek istiyorum. ben buradayım sevgili okuyucum, sen neredesin acaba?”

Yaşarken pek ilgi görmemiş yazarlarımızdan olan Atay’ın okuyucusuna yaptığı bu çağrı sonradan çok değerlendirildi. Çünkü UNESCO’ nun yaptığı araştırmaya göre (2013) ülkemizde okuma yazma oranı on binde bir. Aynı oran Avrupa’da yüzde yirmi bir. (0 yüzden Paris’te, yürüyen merdivenin üstünde kitap okuyan, güzel, sarışın kıızı hâlâ unutmadım.) Bu sayımızda sayısal kütüphaneleri inceledik. Bilginin sayısallaştırılmasıyla başlayan süreçte bugün yoğun biçimde kitaplar “e-” formatlara dönüştürülüyor. Özellikle telif hakkı düşmüş yapıtların çoğu sayısal kütüphanelere atıldı bile... Belgeler, tezler ve arşiv değeri olan her tür yazılı kaynağın da üzerinde çalışılıyor. Dünya’daki bu çalışmalara paralel olarak ülkemizde de Kütüphaneler ve Yayınlar Genel Müdürlüğü, Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü, Milli Kütüphane, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü gibi kuruluşlar ve üniversite kütüphanelerinde sayısallaştırma çalışmaları yapılıyor... Sayısal kütüphanelerin pek çok yararı var. Bilgiye/kitaba hızlı ve ucuz erişim, özgün örneği koruma, depolama ve taşıma maliyetini neredeyse sıfırlama, kolay sınıflama bunların önde gelenleri.

Sayısal kütüphane oluştururken belirlenecek üst verinin, kullanılan terminolojinin, çözünürlüğün, transfer hızının, ses/renk kalitesinin, erişim ve görüntüleme hızının standartlara göre seçilmesi gerekiyor.

Yoksa kütüphanelerin bütünleşik bir yapıda olamama tehlikesi var. Bunun için de ülkemizin bir bilgi politikası olması gerekiyor. Belirlenecek standartlar bu politikanın alt maddelerinden yalnızca biri. H.Ü Ed. Fak. Bilgi Belge Yönetimi Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Bülent Yılmaz’a göre, ülkemizde kabul edilmiş bir bilgi politikası yok! Yine Yılmaz’a göre, sayısal kültürümüz, henüz “e-” formatlı kitapları okutacak kadar olgun değil. Dahası sayısal kültür içindeki gençlerimiz arasında yapılan araştırmalarda kitap okuma oranlarının düştüğü görülüyor... Kaynak çok, ama okuyucu yok! Konuyu, kitaplar adına bir animizm cümlesi kurarak bitirelim: ““Ben buradayım sevgili okuyucum, sen neredesin acaba?”

Bu sayıda sayısal kütüphanelerle ilgili yazı ve söyleşiler dışında ilginizi çekecek başka söyleşilerimiz de var. Ulusal yakınmamızdır, “Dünya bizi, duymuyor, Avrupa bizi görmüyor...” Oysa çözüm yollarından biri ortada: Lobcilik. Lobcilik üstüne çalışan firmalarımızdan biriyle lobiciliğin ne olduğunu ve nasıl yapıldığını Mehmet Altuğ Akgül konuştu...

Adını Komodo ejderinden alan Comodo 1998’de ABD’de kurulan bir güvenlik şirketi. Şirket, 200 bin işletmenin ve 25 milyon kullanıcının İnternet güvenliğini sağlıyor. 1000’den fazla da çalışanı olan şirketin kurucususu bir Türk: Melih Abdülhayağlu! Biz burada kara kara nasıl marka yaratalım diye düşünürken Melih Bey “yerine” gidip 15 yılda iyi bir marka ve hizmet yaratmış. Melih Beye öncelikli sorumuz, bunu nasıl başardığı... Diğer soru da bizim nasıl başaracağımız üzerine oldu...

Bazı söyleşiler anlatılmaz, okunur ☺. O yüzden “Şehreküstü” kitabının yazarı Akademisyen-Yazar Doç. Dr. S.Zafer Şahin ile Arzu Kılıç’ın yaptığı söyleşiyi okumanız gerek! Keyif alacaksınız... Şen kalın.
Koray Özer

Koray Özer

koray.ozertbd.org.tr